

ارزیابی و اولویت‌بندی عوامل توسعه پایدار شهری بر کاهش اسکان غیررسمی در شهرها

آزاده اربابی سبزواری^۱، سید حسین هاشمی نسب^۲، علیرضا صمدی میرک آباد^۳

^۱ دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر

^۲ دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری واحد اسلامشهر

^۳ دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری واحد اسلامشهر

چکیده

هر روز که می‌گذرد بر تعداد جمعیت کره زمین افزوده می‌شود، پیدایش حاشیه‌نشینی هم در جهان و هم در ایران همزاد و همراه پدیده مهاجرت و تا حدی پیامد آن بود. حاشیه‌نشینی در مقیاس وسیع و معنای جدید به دوره پس از انقلاب صنعتی در اروپا و پخش آن به سایر نقاط جهان برمی‌گردد، به همین دلیل نامتعارف‌ترین و غیراستانداردترین خانه‌های در مناطق شهری متعلق به حاشیه‌نشینان است. در سال‌های اخیر به تدریج محلات نابسامان و سکونتگاه‌های غیررسمی و حاشیه‌ای در پیرامون شهرهای کشورهای جهان، خارج از توسعه شهری و به صورت خودرو شکل گرفته و گسترش یافته است. هدف از مقاله حاضر ارزیابی و اولویت‌بندی عوامل توسعه پایدار شهری بر کاهش اسکان غیررسمی در شهرها می‌باشد که به بررسی آن در قالب توصیفی پرداخته شده است.

واژه‌های کلیدی: توسعه شهری، اسکان غیررسمی، شهرها

مطالعات جغرافیا، عمران و مدیریت شهری

دوره ۶، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۹، صفحات ۱۸-۱۱